سیویلیکا - ناشر تخصصی مقالات کنفرانس ها و ژورنال ها
گواهی ثبت مقاله در سیویلیکا
CIVILICA.com

عنوان مقاله:
بررسی آزمایشگاهی اثر نوع دانه بندی و نسبت فضای خالی مخلوط مصالح سنگی درشت دانه (VCA) بر میزان شیارافتادگی مخلوطهای آسفالتی گرم

محل انتشار:
سومین همایش قیر و آسفالت ایران (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:
فرهاد احمدنیا - *کارشناس ارشد عمران - خاک و پی*

نادر محمودی نیا - *کارشناس ارشد عمران - راه و ترابری*

مهدی صمیمی - *کارشناس ارشد عمران - راه و ترابری*

خلاصه مقاله:
شیار افتادگی به تغییر شکلهای دائمی اطلاق می گردد که بصورت شیار فرورفته در مسر چرخ وسایل نقلیه دیده می شود. تکرار بارگذاری ناشی از عبور چرخ وسایل نقلیه سنگین، کیفیت نامناسب مخلوط آسفالتی از نظر مقاومت برشی و نرسیدن به تراکم مورد نیاز منجر به وقوع این نوع خرابی روسازی می شود. دراین تحقیق، در ابتدا انواع خرابی شیارافتادگی و مکانیزم بوجود آمدن آنها تعریف شده و سپس عوامل موثر بر میزان شیارافتادگی و روشهای اندازه گیری و ارزیابی آن معرفی شده است. در ادامه بمنظور دستیابی به اهداف تحقیق، پس از تهیه مخلوطهای آسفالتی گرم با دانه بندیهای پیوسته مندرج در آئین نامه روسازی آسفالتی راههای ایران (نشریه شماره 234 سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور) و مندرج در ملزومات روش طرح اختلاط سوپرپیو، با استفاده از دستگاه ویل تراک موجود درشرکت مادر تخصصی آزماشگاه فنی و مکانیک خاک وزارت راه و ترابری، میزان شیار افتادگی مخلوطهای آسفالتی تعیین شد. در این مقاله، ضمن مقایسه روشهای طرح اختلاط مخلوط آسفالتی گرم از دیدگاه مقاومت در برابر شیارافتادگی، به بررسی اثر نوع دانه بندی و نسبت فضای خالی مخلوط مصالح سنگی درشت دانه (VCA) بر مقاومت شیارافتادگی در شرایط آزمایشگاهی پرداخته شده و در پایان راهکارهایی جهت افزایش مقاومت شیارافتادگی مخلوطهای آسفالتی ارائه گردیده است.

کلمات کلیدی:
نسبت فضای خالی مخلوط مصالح سنگی درشت دانه ، شیار افتادگی جای چرخ ، روش طرح اختلاط سوپرپیو ، ویل تراک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:
https://civilica.com/doc/9061